

LOVIISAN SANOMAT

Viikko 45 n:o 89 – Tiistai 8. marraskuuta 2011 • 95. vuosikerta, perustettu 1916 • Irtonumero 1,00 €

Verdiä kirkossa

Kirkon täysi yleisö nautti lauantaista suurkonsertista, vaikka basso Jaakko Ryhänen olikin sairas-tunut. Vedin Requeim kuultiin maan eturivin taiteilijoiden esittämänä. Tunnelman viimeiste-li huippukuoroista koottu suurkuoro.

Sivut 14-15

Pyhain hyväilyä kirkkomusiikilla

Lempeän lauhkeana lauanta-na, Pyhäinpäivänä sain kokea jotain ennen näkemättömän hyvää kuultavaa Loviisan vasta restauroidussa kirkossa. 160-henkinen, yhteen hitsattu jättiensemble taituroi Verdin Requiemin huippusolistien höystämänä. Tämä musiikillinen keitos maistuu näin ammattikokin suussakin vielä pitkään. Ja hartaasti.

Kyllähän minä sen itse tiesin jo vanhastaan, että Pia Hemminki valmentaa kuoron-sa kerta toisensa jälkeen huip-pukuntoon ja kurinalaiseen

työskentelyyn taiteen alttaril-le. Olinhan takavuosina mu-kana 100-päisen mieskuoron (Lohjan Miehet + Laulu-Miehet) säestäessä Juha Nikkolan johtaman Lohjan Kaupungin-orkesterin Sibeliuksen Kuller-vo-oopperassa.

Etä sellainen déjå vu.

Eric-Olof Söderströmin mu-kanaan tuoma Uusimaa-kuoro toi kuoro-osuuteen hyvää lisäpuhtia. Väkevästi takoi-vat myös Laurentius-kuoro ja Kirkkonummen Kamarikuoro. Mieskuorolaiselle korvia hivelevin feminiinisin sopraa-

no-osuuksin, tuon tuostakin. Myös kuorojen miesten teno-riosojuksissa oli voimaa ja tun-teen paloa.

Esa Heikkilän johtamana maineikas Lohjan kaupungin-orkesteri ja suurkuoro ylsivät haltioittavaan taide-elämyk-seen. Rennolla, mutta milli-sekunnilleen täsmäotteellaan Heikkilä vapautti kuorostaan ja orkesteristaan hallittua rauhan energiaa, Requiemiä.

Harvinaisen sävelherkun maustoi väkevä solistineliko. Margareta Haverisen dramaattisesti eläytyvä mez-

zosopraano ja Jyrki Korho-sen hartaan kumea basso maanittelivat tunnelmallisen pohjavireen Riikka Hakolan ja Hannu Jurmun antaumuksel-lisille korkeille sooloille, jotka erinomaisen akustiikan ansi-osta helähtivät kuulijalle tarkasti, hallituin äänenpainoin. Heikkilän tarkka ohjaus ta-voitti niin tahtoessaan hyvin myös solistit. Vaikka istuinkin sivussa ja lähes eturivissä kuu-lin kokonaisuuden häiriöttä. Siitä keuhut restauroijille.

Puolitoistatuntisen konser-tin lyhyellä tauolla avattiin

ulko-ovet, ja näin saadun lisä-hapen turvin täyteen sullou-tuneessa kirkossa oli helppoa jatkaa esitystä ja kuuntelua.

Latinankieliset lauluosuudet oli huomaavaisesti käännetty ohjelmalehtiseen suomeksi ja ruotsiksi, mikä lisäsi erityisesti solistien draamatiikkaa kuulijan mielessä. Verdin Requiemis-sä paatoksellinen uskonnol-linen viesti on laulettu runo, jonka viulut, tuubat ja huilut lempeästi helkähdellen ulot-tavat alitajuntaan, rummun kumautuksin. Vaativa teos, josta sinfoniaorkesteri suoriu-

tui taitavasti rutiinilla.

Pyhäinpäivänä oli hyvä mu-siikin suojassa pysähtyä het-keksi miettimään elämän tarkoitusta ja sitä autuutta, jonka ikuinen lepo vainajil-lemme suo.

Lepää rauhassa Loviisan pehmeissä mullissa, kippari Emanuel Henriksson.

Jan(ne) Henriksson
lohjalainen kakkostenori